

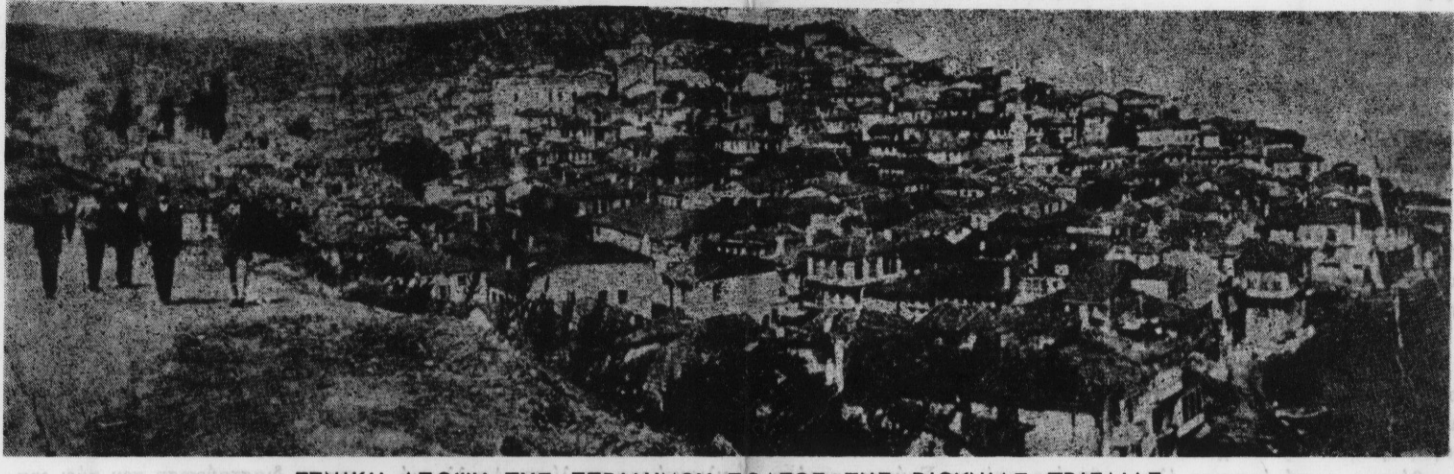
ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

Αριθ. φύλλου 66
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1988

ΓΡΑΦΕΙΑ: Κερνηών 21
Θεσσαλονίκη
Τηλέφ. 236.206
Κ.Α. 546 24 Θεσσαλονίκη

★
Εκτύπωση:
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ —
ΦΟΤΟ OFFSET
«Η ΔΩΔΩΝΗ»
Γρηγ. Λαμπράκη 195
(Πρώην Κονίτσης)
☎ 920.610 & 925.159
Θεσσαλονίκη

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΘΕ ΔΙΜΗΝΟ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
★
Υπεύθυνοι:
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Υπεύθυνος Σύσταξης:
ΚΑΛΕΜΚΕΡΗΣ ΧΡ.
★
Εμβάσματα
και δημοσιεύσεις
στον κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κορνηών 21, Θεσσαλονίκη

Πάνδημο τελέσθηκε το μνημόσυνο του μητροπολίτου Χρυσόστομου Σμύρνης και των αιμινήστων

Φ. Καβουνίδα και Ι. Σάπαρη

Χάρη στους συλλόγους διατηρούνται τα ήθη και τα έθιμα κάθε τόπου. Έτσι, κάθε χρόνο θυμόμαστε και μνημονεύουμε τους ευεργέτες και ήρωες της πατρίδας μας.

Το ίδιο έκανε και ο σύλλογός μας, που φέτος, στις 9.10.88, τίμησε τους δικούς μας ευεργέτες και ήρωες, τον μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομο, τον εφοπλιστή Φίλιππο Καβουνίδα και τον Ιωάννη Σάπαρη, που καθένας τους χωριστά και όλοι μαζί, στις δύσκολες ώρες που πέρασαν οι Τριγλιανοί, στάθηκαν αρωγοί και συμπαράστατες τους, διακινδυνεύοντας ακόμα και τη ζωή τους γι' αυτούς.

Στην τιμητική εκδήλωση παραβρέθηκαν οι αρχές του τόπου, εκπρόσωποι συλλόγων προσφύγων και άλλων σωματείων, βουλευτές, πολλοί πατριώτες από διάφορα μέρη και αρκετός κόσμος.

Μετά το μνημόσυνο, έγινε ομιλία και κατάθεση στεφανιών και η γιορτή τελείωσε με δεξίωση και γεύμα.

Η ΟΜΙΛΙΑ

Η σχετική ομιλία έχει ως εξής:

Αγαπητοί πατριώτες, Συγκεντρωθήκαμε σήμερα στον χώρο αυτόν, για να αποδώσουμε φόρο τιμής σε δύο άξια τέκνα της Τρίγλιας: τον εθνομάρτυρα μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομο και τον σπύρη των Τριγλιανών Φιλ. Καβουνίδα.

Δεν θα σας κουράσω με πολλά λόγια. Στους παλιούς θα υπενθυμίσω τη ζωή και το έργο των ανδρών αυτών, και στους νεωτέρους, που γνωρίζουν ελάχιστα, είναι ανάγκη να μάθουν και να μη λησμο-

νούν ποτέ εκείνους που έγραψαν με το αίμα τους τραγικές σελίδες στο μοναδικό και ανεπανάληπτο βιβλίο της ιστορίας της Ελλάδας.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Γεννήθηκε στο όμορφο χωριό Τρίγλια της Μικράς Ασίας. Γονείς του ο Νικόλαος Καλαφάτης και η Καλλιόπη το γένος Λεμονίδου.

Φιλομαθής, από μικρός διακρίθηκε στο σχολείο της Τρίγλιας για το ήθος του και την επίδοσή του στα γράμματα.

Οι επιδόσεις του αυτές και τα άλλα χαρίσματά του τον οδήγησαν στα 17 του χρόνια σπουδαστή στην ιστορική Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Πολύ γρήγορα διακρίθηκε εκεί. Η φιλομάθειά του, ο ωραίος ψυχικός του κόσμος, ο ενθουσιασμός του για τα εθνικά ιδανικά, τον ξεχώρισαν

πρώτο ανάμεσα στους πρώτους.

Το 1891 ο Χρυσόστομος τελείωσε με άριστα τη Θεολογική Σχολή και χειροτονήθηκε διάκονος. Ο μητροπολίτης Μυτιλήνης Κωνσταντίνος, που τον είχε αναλάβει υπό την προστασία του, όταν ανέθηκε στη μητρόπολη της Εφέσου τον πήρε μαζί του, και όταν εξελέγη ο Κωνσταντίνος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ο Χρυσόστομος τον ακολούθησε και στις 18 Μαΐου

του 1897 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και στη συνέχεια προποστούγκελλος, όπου στη νέα του αυτή θέση άφησε λαμπρή ιστορία.

Το 1902, η Ιερά Σύνοδος τον εξέλεξε παμψηφεί μητροπολίτη Δράμας. Έτσι, στα 35 του χρόνια αξιώθηκε να περιβληθεί τον τελευταίο βαθμό της εκκλησιαστικής ιεραρχίας.

Στη μητρόπολη Δράμας, που την εποχή εκείνη ήταν τουρκοκρατούμενη και οργιάζε το βουλγαρικό κομιτάτο, ο μητροπολίτης άφησε λαμπρή ιστορία. Ξαναχτίζει σχολεία και εκκλησίες, ιδρύει φιλανθρωπικά ιδρύματα, διοργανώνει αντίσταση κατά του βουλγαρικού κομιτάτου, ανασυγκροτεί τον ορθόδοξο κλήρο της Εκκλησίας, βελτιώνει την ηθική, μορφωτική και οικονομική στάθμη του.

Η δραστηριότητά του όμως αυτή εξοργίζει την τουρκική κυβέρνηση και το 1907 εξορίζεται από τη μητρόπολη (Συνέχεια στην 4η σελίδα)

Ο γιορτασμός της 28ης Οκτώβρη στη Ραφήνα

Γιορτάστηκε και φέτος με κάθε επισημότητα η εθνική επέτειος της 28ης του Οκτώβρη στη Ραφήνα.

Το τσουχερό κρύο ανάμιχτο με μια ψιλή βροχή ανήμερα της εθνικής επετείου δεν εμπόδισαν την πραγματοποίηση των προγραμματισμένων εκδηλώσεων και τελετών.

Οι προετοιμασίες για την εθνική επέτειο είχαν αρχίσει πολύ πιο πριν στο Κοινοτικό Κατάστημα της Ραφήνας, όπου ο αντιπρόεδρος της Κοινότητας κ. Κεχαγιόγλου Ανδρέας, σε μια κοινή σύσκεψη και σε πνεύμα συνεργασίας με τους Διευθυντές των Σχολείων της Ραφήνας, τον κ. Αστινόμο και άλλους τοπικούς φορείς και εκπροσώπους αρ-

χών, καθόρισαν το τυπικό μέγεθος των εορταστικών εκδηλώσεων για το τριήμερο 26, 27 και 28 Οκτώβρη και προγραμματίσαν γενικότερα τις γιορτάσιμες τελετές.

Έτσι, την 26η Οκτώβρη έγινε ο σημαιοστολισμός των σχολείων και δημοσίων καταστημάτων και υπηρεσιών (Κοινότητα, Αστυνομία, Λιμεναρχείο κλπ.).

Την 27η Οκτώβρη γιορτάστηκε η εθνική γιορτή στα σχολεία της Ραφήνας με μικρά θεατρικά έργα, απαγγελίες ποιημάτων και τραγούδια.

Το πρόγραμμα αυτών των εκδηλώσεων είχε ως εξής:

1) 1ο Δημοτικό σχολείο Ραφήνας 8.30—9.30.

(Συνέχεια στην 4η σελίδα)

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ

Του ΑΝ. ΤΑΚΑ

Αναγνώστες της στήλης αυτής, γονείς παιδιών σχολικής ηλικίας, γνωρίζοντας — ίσως από τα κείμενά μου — την ιδιότητά μου ως παιδαγωγού, επίμονα μου ζητούν με κολακευτικά (τους ευχαριστώ) γράμματά τους, να παρεμβάλω στα κείμενά μου και θέματα αγωγής, που τα θεωρούν — πολύ σωστά — ζητήματα ανάγκης στους καιρούς μας, τους γεννιότερες πολλών κακών και κινδύνων για τα παιδιά τους όχι μόνον έξω από το σπίτι, αλλά ακόμα και μέσα σ' αυτό, ιδιαίτερα στις ώρες της απουσίας των γονιών τους.

Βρίσκω πολύ σωστό το αίτημά τους και βάσιμη τη δικαιολογία τους, ότι ένα κείμενο, όπως αυτής εδώ της στήλης, δεν μπορεί να είναι καθάριο χρονογράφημα, αφού το κύριο χαρακτηριστικό του πρέπει να είναι το αμείωτο, το επικάριο, που το στερείται όταν «Η καθημερινότητα» συμπίπτει αυθαίρετα σε ένα ενάμιση μήνα.

Τιοθετώντας, λοιπόν, τη γνώμη φίλων αναγνωστών μου, δίνω από σήμερα στη στήλη μου αυτή ένα παιδευτικό - μορφωτικό όσο μπορώ περιεχόμενο. Και θα θίγω τα θέματά μου με συντομία, χωρίς να τα αφήνω να χάνουν το ειδικό βάρος τους.

Το πρώτο, που έχω να πω στους γονείς — ή στους αν-

ριανούς γονείς — που με διαβάσουν, είναι η επισημάνση ότι αυτή οι ίδιοι είναι οι πρώτοι, οι σημαντικότεροι και οι πιο υπεύθυνοι παράγοντες της αγωγής των παιδιών τους. Τα σχολεία πρέπει να παύσουν (έπαψαν ήδη με την εισβολή της τηλεόρασης στη ζωή μας) να είναι τόποι διδασκαλίας. Πρέπει να γίνουν τόποι Αγωγής. Και αυτό θα επιτευχθεί όταν υπάρξει στενή συνεργασία δασκάλων και γονέων, σχολείων και σπιτιού. Έτσι, κάθε πράγμα που μαθαίνει το παιδί στο σχολείο, θα γίνεται χρηστικό, δε θα μένει νεκρή γνώση. Αυτοί οι ίδιοι παράγοντες, γ ο ν ε ί σ κ α ι δ ά σ κ α λ ο ι, εκούσια και συνειδητά, μα και υπεύθυνα, θα συζητούν προβλήματα που αφορούν στο παιδί και παρουσιάζονται στο σπίτι ή στο σχολείο. Θα συνεννοούνται, θα κριτικάρονται και θα καθοδηγούνται αμοιβαία και καλόιστα.

Γεγονότα και παρατηρήσεις μακροχρόνιες, μας έχουν πείσει, ότι χάνεται κάθε παιδαγωγική δυνατότητα, αν γονείς και δάσκαλοι δεν συνεργάζονται στενά, είτε γιατί δεν ανέρχεται ο ένας τον άλλον, είτε γιατί, από υπερβολική αυτοπεποίθηση, ο ένας αποκλείει τον άλλον. Τότε μεγαλώνει η απόσταση, η οποία χωρίζει αυτούς τους δύο πα-

(Συνέχεια στην 4η σελίδα)

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Απαντάχου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης και τα Παραρτήματα Νέας Τρίγλιας και Ραφήνας ως και τα «ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ»

σας εύχονται
ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
και ο Καινούργιος Χρόνος 1989
ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΣ & ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΧΟΡΟΥ

Ο Σύλλογος απαντάχου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης μετά του Παραρτήματος Ν. Τρίγλιας θα πραγματοποιήσει τον Αποκριάτικο χορό του στο κοσμικό κέντρο «ΠΟΥΛΚΑΣ» την 10)2)89, ημέρα Παρασκευή και ώρα 9 μ.μ.

Προμηθευτείτε τις προσκλήσεις σας εγκαίρως από τα γραφεία του Συλλόγου και από το γραφείο του Παραρτήματος Ν. Τρίγλιας. Δωρεά μεταφορά με πούλμαν από την πλατεία Αγίας Σοφίας ώρα 8.30 μ.μ. και από την Νέα Τρίγλια ώρα 8 μ.μ.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΡΑΦΗΝΑΣ

Στις 10 του Σεπτεμβρίου 1988, η ώρα 7 το πρωί, ξεκινήσαμε για τη μεγάλη ετήσια εκδρομή του Συλλόγου Τριγλιανών Παραρτήματος Ραφήνας, με προορισμό την παλιά Τρίγλια, αλλά και πολλές πόλεις της Τουρκίας.

Η πρώτη μέρα του ταξιδιού πέρασε χαρούμενα και λίγο κοπιαστικά και το βράδυ στις 11 η ώρα φτάσαμε στην Κομοτηνή, όπου διανυκτερεύσαμε.

Την άλλη μέρα, Κυριακή, κινάμε για τα σύνορα. Μια στάση στην Αλεξανδρούπολη να πάρουμε λίγα δώρα για τα φανταστικά μας των συνόρων του Έβρου και στις 10 η ώρα φτάσαμε στα σύνορα. Μία ώρα για έλεγχο διαβατηρίων και συναλλάγματος και ξεκινάμε τώρα σε τουρκικό έδαφος.

Διερχόμεστε πεδιάδες και εκτάσεις απέραντες και από τη Μάδυτο περνάμε με το φέρυμπο στο Τσανά-Καλλέ, στην ασιατική ακτή. Η ώρα είναι 3 μετά το μεσημέρι, όπου καθόμαστε για φαγητό.

Στις 4.30 περίπου ξεκινάμε να επισκεφτούμε τα αρχαία ερείπια της Τροίας. Εκεί είδαμε ένα ομοίωμα του Διούσιου Ίππου και

άλλα μνημεία και αξιοθέατα. Βγαίνοντας από τα ερείπια, ακριβώς νταούλια να κτυπούν και βλέπουμε μία πομπή ανθρώπων να χορεύει και να τραγουδάει. Ρωτήσαμε και μας πληροφορήσαν πως ήταν βαφτίσια δύο αγοριών, τα έκαναν Σ ο υ ν έ τ ι .

Επτά περίπου η ώρα ξεκινάμε για τη Σμύρνη. Οι εκδρομείς είναι χαρούμενοι. Δεν λείπουν τα αλληλοπειράγματα, τα ανέκδοτα και τα τραγούδια (και σε τέτοιες περιπτώσεις αναδεικνύονται πολλά ταλέντα). Στο δρόμο μας συναντήσαμε πολλές πόλεις και χωριά, όπως το Αηβαλί, την Πέργα, το Αδραμίτιον, όπου καθήσαμε για βραδινό φαγητό.

Κατά τις 11 το βράδυ μπαίνουμε στη Σμύρνη. Δεν μπορούμε όμως να δούμε και πολλά πράγματα, γιατί είναι νύχτα. Τακτοποιήθηκαν στο ξενοδοχείο και κοιμήθηκαν, γιατί ήμασταν όλοι πολύ κουρασμένοι.

Δευτέρα πρωί, ξεκινάμε για το Κουσαντίνασι. Ο καιρός είναι θαυμάσιος, η διαδρομή ευχάριστη, κι εμείς χαρούμενοι και ξεκούραστοι. Η πρώτη πόλη που συναντάμε είναι το Σελτούζκ. Μεγάλη

πόλη και καθαρή, με πολύ πράσινο. Συνεχίζουμε τη διαδρομή μας και επισκεφτήκαμε τον τάφο της Παναγίας, ακολούθως είδαμε ενμέρει την αρχαία Έφεσο και το ναό της Αρτέμιδος και συνεχίζουμε για το Κουσαντίνασι. Φτάσαμε περίπου μεσημέρι. Η πόλη είναι πολύ ωραία και τουριστική, με ωραία καταστήματα διαφόρων ειδών. Κυκλοφορούν πολλοί τουρίστες διαφόρων εθνικοτήτων, κατά πλειοψηφία Γερμανοί.

Το απόγευμα γυρίσαμε στη Σμύρνη. Το βράδυ βγήκαμε μια βόλτα να γνωρίσουμε λίγο και την πόλη. Άλλοι πήγαν στην Έκθεση, άλλοι στην παραλία και άλλοι για φαγητό και για ψώνια. Κάναμε τόσα πολλά ψώνια, που δεν είχαμε μέρος να τα βάλοιμε!

Την Τρίτη το πρωί ξεκινάμε για την Προύσα. Πριν όμως βγούμε από τη Σμύρνη, περάσαμε από το κάστρο που δεσπόζει πάνω από την πόλη, το λεγόμενο Κατηφέ-Καλλέ. Εκεί υπάρχουν πολλά ερειπωμένα ελληνικά σπίτια. Έτσι όπως τα βλέπεις εγκαταλειμμένα, με τα κουφώματά τους να χάνουν ανοιχτά χωριά εξοφύλλια, μοιάζουν σαν νεκροκεφαλές. Λίγο πιο κάτω είναι ο δρόμος που μαρτύρησε ο επίσκοπος Σμύρνης Χρυσόστομος, το εξαιρέτο τέκνο της Τριγλίας, που με τους ηρωικούς του και την απαράμιλλη θυσία του μας γυμνάζει, εμάς τους Τριγλιανούς, συγκίνηση, αλλά και υπερφάνεια και κατ' επέκταση και όλους τους Έλληνες. Έκανα νοερά το σταυρό μου και είπα μια ευχή: «Είθε ο παντοδύναμος Θεός να αναπαύσει την άγια ψυχή του, καθώς και τον χιλιάδων άλλων Ελλήνων, που σφαγιάσθηκαν κατά την πυρπόληση και καταστροφή της Σμύρνης».

Ξεκινάμε, λοιπόν, για την Προύσα κατά τις 10 το πρωί. Ο δρόμος έχει ένα σχετικά μπουτιλιάρισμα. Τέλος, βγαίνουμε στον ανοιχτό δρόμο. Η διαδρομή είναι θαυμάσια, ο καιρός πολύ καλός και εμείς πολύ κεφάτοι και χαρούμενοι. Τα ανέκδοτα και τα τραγούδια στην πρώτη διατάξη. Πρωταγωνίστησε αρκετό. Να σας αναφέρω μερικούς. Πρώτος και καλύτερος ο Νίκος ο Βουλιγαράκης και εν συνεχεία ο Γιώργος ο Κούτρης, ο Σταύρος ο Αναστασιάδης με τα ανέκδοτά του, ο Γιώργος ο Αντωνιάδης με τις μεταμφιέσεις και τους χορούς τους. Ο οδηγός μας, ο κ. Γιάννης Βουτσίνης, πολύ καλός και ήρεμος, ανέχτηκε όλες τις ιδιοτροπίες μας. Τέλος, ο Μάκης ο Λαδόπουλος, που μας τραγουδούσε και μας έβαλε διάφορους ύμνους και μας είπε πολλά ανέκδοτα.

Περάσαμε πολλά χωριά και πόλεις, όπως τη Μαγνησία με 350.000 κατοίκους, τη Σουσουρούζο, που κάτω συναντάμε την Μπαλού Κεσό Παλιόκαστρο. Πολύ ωραία πόλη με πολύ πράσινο, καθαρή, με 250.000 περίπου κατοίκους. Εκεί καθόμαστε για φαγητό, γιατί ήταν πλέον μεσημέρι. Κατά τις 2 η ώρα ξεκινάμε για να φτάσουμε κάποτε στον προορισμό μας. Στο δρόμο συναντάμε την πόλη Σουτουόκ, που έχει πολύ καλό αριάνι και κτηνοτροφικά γενικότερα, με 17.000 κατοίκους. Περάσαμε από άλλη πόλη που λέγεται Μουσταφά Κεμάλ πασά, από την Αϊβάτ κλπ. Μετά από λίγο αντικρίσαμε τη λίμνη Απολλωνιάδα. Άκουσα πολλούς επαίνοους γι' αυτή τη λίμνη και διάφορες ιστορίες, που έλεγαν οι παλιοί Τριγλιανοί, για τα πολλά και νόστιμα ψάρια της, τους γουλιανούς και τα σαγάνια. Μου έλεγε κάποτε ο παππούς μου σχετικά με αυτό: «Έξοχαιμεντα τρυχοΐλια και έφηναμεντα τα από το πόχος σβήσανε τα κάθουνα να τρωσ και να γλειφεις τα δάχτυλά σου, τέτοια νοστιμιά». Όσο για το μέγεθος των ψαριών της Απολλωνιάδας, το πόσο μεγάλα γίνονται, θα σας διηγηθώ μια ιστοριοσόλα, που την έλεγε ένας πατριώτης Τριγλιανός, ο μπαμπά-Γιάννης ο Ντερμε-

τζής ο Αγγυράνης. Ένα παιδί, λέει, πήρε την αγελάδα τους να πάει να τη βοσκήσει στις όθρες της λίμνης. Επειδή ήταν μικρό το παιδί, για να μην ξεχαστεί και του φύγει το ζώο, δεν το κρατά το σχολινί με το χέρι του, αλλά το δένει στη μέση του, για να έχει και τα χέρια του ελεύθερα και σαν παιδί να παίζει. Όπως, λοιπόν, πήγε να πετάξει μία πέτρα στο νερό, γλιστράει και πέφτει στη λίμνη. Δεν ήξερε κολύμπι και για κακή του τύχη τα νερά ήταν βαθιά σε εκείνο το σημείο. Καθώς πάλευε το παιδί να σωθεί, έρχεται ένας τεράστιος γλιανός και το καταπίνει. Το βράδυ όμως ξέρετε τι έγινε; Όταν γύρισε η αγελάδα στο σπίτι, έσπευσε από το σχολινί, που ήταν δεμένο στο λαμό της, τον τεράστιο εκείνο γλιανό, που είχε καταπεί το παιδί. Τέτοια και πολλά άλλα λέγαμε οι Τριγλιανοί για τη λίμνη Απολλωνιάδα και τα προϊόντα της.

Τέλος, το απόγευμα κατά τις 5, φτάσαμε στην καταπράσινη Προύσα. Αφού τακτοποιήσαμε στα δωμάτια μας, ξεκινήσαμε όλοι για ψώνια στη σκεπαστή αγορά Κατάλι Τόρσις της Προύσας. Την άλλη μέρα Τετάρτη 14 του Σεπτεμβρίου, το πρόγραμμα έλεγε Τρίγλια ως το απόγευμα. Πρωί πρωί ξύπνησαν όλοι οι εκδρομείς. Η μέρα ήταν υπέροχη. Μόλις βγήκαμε έξω από την Προύσα, με κατεύθυνση τα Μουδανιά, ο πατήρ Αθανάσιος πήρε το μικρόφωνο και μας μίλησε για την παγκόσμια Ύψωση του Τιμίου Σταυρού. Στη συνέχεια το μικρόφωνο πέρασε στον ψάλτη κ. Μάκη Λαδόπουλο, που με τη σειρά του έβαλε ύμνους που αναφέρονταν στην εορτή του Σταυρού.

Στο μεταξύ, φτάσαμε στα Μουδανιά. Εκεί έχουν χτίσει πολλές καινούργιες πολυκατοικίες και η πόλη είναι καθαρή. Σταματήσαμε να πάρουμε λίγα γλυκά για τα παιδιά μας της Τριγλίας και ξαναξεκινήσαμε. Μετά από λίγο, αντικρίσαμε τη Σιγή. Από εκεί που ήμασταν και τη βλέπαμε, έμοιαζε σαν μινιατούρα μεγάλο ζωγράφου. Έχει ένα πολύ ωραίο λιμανάκι σε σπιλ μαρίνας και όπως η θάλασσα είναι τελείως ακίνητη σαν λάδι, τα σπία και τα γύρω του λιμανιού κτίρια καθρεφτίζονται μέσα στο νερό. Είναι χάμα ορθαίμων.

Αφού θαμιάσαμε και τη Σιγή, συνεχίζουμε το φιδωτό δρόμο, που τώρα τον έχουν διαπλατύνει σε πολλά σημεία. Μετά από λίγο μπαίνουμε στα σύνορα της Τριγλίας. Αριστερά μας βλέπουμε τη πηγή της Σήσσης, τέλος το Σταυροπίδι και έπειτα το χωριό εμφανίζεται μπροστά μας. Από το μεγάφωνο του αυτοκινήτου ακούγεται το τραγούδι: «Τρίγλια, πατρίδα μας γλυκιά». Η στιγμή είναι γεμάτη συγκίνηση, μερικοί από εμάς σκουντίζουμε τα δάκρυά μας. Γυρνάω και κοιτώ δεξιά μου προς τη θάλασσα, εκεί που ήταν ο Άγιος Ελισσαίος. Και βλέπω ένα ωραίο λιμανάκι ακριβώς μεγάλο και ευρύχωρο.

Προχωράμε μέσα στο χωριό, περνάμε από το σέρνι, στρίβουμε δεξιά στον κεντρικό δρόμο, τον «ντερέ» που λέγαμε, και αφού πήγαμε ως την παραλία, γυρίζουμε και σταματάμε στη μέση της πλατείας. Εκεί κατεβήκαμε χαρούμενοι και συγκινημένοι. Οι Τούρκοι, μας καλωσόρισαν με τα γυνιστά «χως γκελίτ». Μερικοί, μας κάλεσαν και καθήσαμε να μας τρατάσουν. Εκεί μαζεύθηκαν πολλοί. Μας έδειξαν φωτογραφίες από παλαιότερες επισκέψεις μας στο χωριό. Μας ρωτούσαν πολλά και διάφορα. Ένας ογδοντάχρονος Τούρκος, παλιός Τριγλιανός, μας θύμισε πολλούς από τους παλιούς πατριώτες. «Έγώ, μας λέει με τα στασιμένα ελληνικά του, «εθμάμα τον Αρμόδιο τον Καλπάκη (τον Φίλιππο εννοούσε), τον Καθουνίδη, τον Κελένη τον Καλεμερκή, τον Μπαλούκ Τζωάνη, τον Κασούρη Εφέντη, τον Μπουτόν, τον ντόκτορ Κοντηλίνο και πολλούς άλλους». «Τον Σαλή τον θυμάσαι;», τον ρωτάω. Αυτός, σκασιμένος στα

γέλια, μου λέει: «Σαλής μπρε, σερσερή τρελό. Βλέπεις αυτό;», μου λέει δείχνοντάς μου ένα μαγαζί. «Αυτό είναι το χασάπικο του κόλου και εκεί είναι ο καφενές του πόρδου». Και πάλι γελά και ξεκαρδίζεται.

Σκοπίσαμε όλοι στους μαχαλάδες του χωριού. Εγώ πρώτα πήγα στο σχολείο, το οποίο το βρήκα σχετικά καθαρό. Μετά ανηφόρισα προς την Παντοβασιλισσα. Ερείπια και ακαταστασία επικρατούσε εκεί. Εγώ, πάντως, έκανα το σταυρό μου, γιατί ο χώρος είναι ιερός για μας τους χριστιανούς.

Γυρίσαμε όλες τις γειτονιές, από τα τσιφούτσια μέχρι το καζίνο. Το μεσημέρι φάγαμε όλοι μαζί σ' ένα μαγαζί, γιατί ο Σταύρος ο Αναστασιάδης, που γύριζε, μας έκανε το τραπέζι με ψάρια. Μετά το φαγητό πήγα μια βόλτα μέχρι την πλατανιά, ως τη διασταύρωση που πάει για τα ντερέσκια. Λίγες μονιές και λίγες καρδιές υπάρχουν μόνο. Στη συνέχεια πήγαμε στο νεκροταφείο και κατόπιν κατηφορίσαμε προς την παραλία. Εκεί, μια παρέα έτρωγε μύδια, που είχε βγάλει από τα βράχια της ακτής. Όστόσο, η ώρα πέρασε γρήγορα και ξεκινήσαμε κατά τις 3.30 για την Προύσα. Πριν ξεκινήσουμε, ήπιαμε νερό από το Τσανό-Τσεσμέ, που είναι πάντα δροσερό και γάργαρο.

Έξω από το χωριό, στη θέση Σήσση, δίπλα στην πηγή, μας περιμένε μια ευχάριστη εκπλήξη. Ένας Τούρκος, κρατώντας ένα κάδρο της Τριγλίας, μας σταματάει και μας προσκαλεί να πιούμε ένα νερό από τη δροσερή πηγή που είναι δίπλα στο δρόμο, σε ένδειξη φιλίας και αδερφοσύνης. Ήταν με τους δυο γιους του. Συμμορφωθήκαμε με την πρόκλησή του και αφού μας δώρισε το κάδρο που κρατούσε, μας ευχθήθηκε καλό ταξίδι.

Κατά τις 5.30 το απόγευμα, φτάσαμε στην Προύσα. Την Πέμπτη το πρωί ξεκινήσαμε για την Πόλη, αφού προηγουμένως επισκεφθήκαμε τα αξιοθέατα της Προύσας. Η ξεναγός μας, ένα συμπαθητικό κορίτσι, φοιτήτρια της Ιατρικής, μας έκανε πολύ καλή ξενάγηση σε όλα μέρη πηγών και μας διενόησε όλους σε οποιαδήποτε δυσκολία είχαμε. Ήταν μια πνευματώδης κοπέλα με πολύ χιούμορ. Μας τραγουδούσε, μας χόρευε, μας έλεγε ανέκδοτα. Αφού να φανταστείτε ότι εμείς το Νίκο το Βουλγαράκη, που όταν έπαινε το μικρόφωνο να πει κάτι, έλεγε με τη χαρακτηριστική φωνή του: «Μ' ακούτε, ρε;». Αυτό, λοιπόν, είχε γίνει σλόγκαν και όποιος έβγαυε να πει κάτι, έλεγε πρώτα: «Μ' ακούτε, ρε;». Έτσι και η Άννα, αυτό ήταν το όνομα της ξεναγού, πριν μας αναγγείλει κάτι, έλεγε πρώτα αυτή τη φράση. Κατά τη διαδρομή καταναλώθηκαν περίπου 70 μοναχάκια ούζο και οραζά. Το ωραίο όμως ήταν το εζής: «Όταν κάποιος σήκωνε το ποτήρι του να πει, τότε όλοι μαζί και κυριώς η γαλαρία, φωνάζαμε «εσεεεε» και ο πότης το έπινε έτσι με τέμπο.

Το απόγευμα της Πέμπτης φτάσαμε στη Βασιλίδα τον πόλεον, την Κωνσταντινούπολη. Στο δρόμο μας, συναντήσαμε πολλές πόλεις και χωριά, όλα πυκνοκατοικημένα, όπως η Κίος, το Μελκεζέ, η Γιάλβα, η Καραιουστέ. Ταξιδεύοντας δίπλα στη θάλασσα, απέναντί μας έχουμε τη Νικουμήςια, περνάμε το χωριό Κγιοζ-Τζιζ, το Ισγάνε, που βγάει ωραία και πολλά φουντούκια. Αφού κάναμε τον κύκλο του γαλαίου, περνάμε μέσα από τη Νικουμήδεια. Διερχόμεστε τα διυλιστήρια του χωριού Χαράκιου, που παράγει ωραία χαλιά, το Κγεμπζέ ή Κάρβα στα ελληνικά. Οι δρόμοι τους είναι πολύ καλοί, με τρεις και τέσσερις λωρίδες απόδου και καθόδου και στη μέση προστατευτικό διάγραμμα. Περνάμε το μεγάλο ναυπηγείο, το Παντίχι το Καράλ. Αριστερά μας τώρα βλέπουμε τα Πριγγοπηνήσια, σμαραγδένια και καταπράσινα στα δροσερά νερά του

Βοσπόρου. Περνάμε το Μάλτεπε, το Κιουτσούκ Γιαβός και το Τυτερένιο. Στο βάθος φαίνεται ο λόφος Τσαλμποντάκ με την κεραία της τηλεόρασης, το Κγιοζ-Τεπέ, και προχωράμε στην κρεμαστή γέφυρα.

Ο δρόμος αριστερά μας οδηγεί στη Χαλιχδόνα και το Σκούταρι. Από κάτω μας είναι το Μισοχόρι και δίπλα μας το σπίτι της ηθοποιού Χούλια Κότσογιγι. Γπάχουν πολλά, πάρα πολλά νεκροταφεία, ορατά μεταξέδες, όποιος τα λένε οι Τούρκοι. Περνάμε το Μεζιτινέκιο, το Σισλί, το Τολάπ τερέ, το Πέρα, το Μπεγιόγλου, το Κορυτούλου, το Φανάρι. Περνάμε τη γέφυρα του Ατατούρκ. Στο βάθος διακρίνουμε το Γαλατά με τη γέφυρά του.

Περνάμε το Μπρεσικτάς, το Σαραντάνε, τις Καμάρτες, το παλιό υδραγωγείο και φτάνουμε στο δημοκλείο. Εκεί δίπλα είναι και το ξενοδοχείο που καταλήξαμε.

Την άλλη μέρα είχαμε ξενάγηση στο Ντομά μπασέ και έπειτα ψώνια. Το Σάββατο πήγαμε στα νησιά. Ξεκινήσαμε με το καρβάκι της γραμμής, με θαυμάσιο καιρό. Περάσαμε την Πρώτη, την Αντιγόνη, μια σύντομη στάση στη Χάλκη με την περιφημη σχολή και αποδιδαστήκαμε στην Πρίγκηπο. Εκεί σκορπιστήκαμε προς όλες τις κατευθύνσεις. Άλλοι να κινούν μια βόλτα με το αμαξάκι, άλλοι στα μαγαζιά και στην παραλία. Το μεσημέρι καθήσαμε για φαγητό. Φάγαμε ψάρια παλαμιά και το περιφημο σουβλάκι με τα μύδια και λουφάκια.

Στις 2.30 το μεσημέρι κινάμε για την Πόλη. Η διαδρομή κράτησε μια ώρα και ένα τέταρτο. Το απόγευμα πήγαμε πάλι για ψώνια. Τόσα πολλά πήραμε, που δεν είχαμε πού να τα βάλοιμε. Το βράδυ πήγαμε σε κέντρο διασκέδασης και περάσαμε πολύ οραία. Όμορφες τραγουδίστριες και νούμερα. Επεκράτησε μεγάλο κέφι. Στο τέλος, μας τραγουδούσε και ο Μάκης ο Λαδόπουλος, μαζί με τους μουσικούς του κέντρου, και φάγαμε κατά τις 2 η ώρα το πρωί.

Την άλλη μέρα, Κυριακή, η μέρα προσκηνήματος. Πρωί πρωί κινάμε για το Πατριαρχείο. Παρακολουθήσαμε τη θεία λειτουργία, χοροστατούντος του Πατριάρχη. Συνέχεια επισκεφτήκαμε το Μπλε Τζαμί και έπειτα την Αγία του Θεού Σοφία. Μπαίνοντας μέσα, νομίζεις ότι βρίσκεσαι υπό την προστασία του Θεού. Έκανα νοερά το σταυρό μου, γιατί αόρατα και ορατά μάτια μας παρακολουθούν συνέχεια και εκεί μέσα ο σταυρός απαγορεύεται.

Το μεσημέρι πήγαμε για φαγητό στα ωραία Θεράπια, περάσαμε από το Μπρεσικτάς, Μεσογειακή πήγαμε στο Αγίασμα στο Βαλουκλή και μετά στο ξενοδοχείο της Ξεκούρασης, γιατί την άλλη μέρα θα φεύγαμε. Το βράδυ, όσο είχαν φαγητά κονσέρβες και ό,τι άλλο τρωγότανε, τα έβγαλαν όλα και κάναμε μια κοινή συνεστίαση.

Τα χαράματα ξεκινάμε. Φύγαμε νωρίς, γιατί εκείνη την ώρα γίνονται η συναυλία των χοτζήδων. Ήμασταν σ' ένα σημείο που ακούγαμε τρεις και τέσσερις χοτζέδες ταυτόχρονα. Αφήνουμε την Πόλη μέσα στην ποιητική ομίχλη και παίρνουμε το δρόμο για τη Ραιδεστό. Εκεί φτάσαμε κατά τις 8 το πρωί. Οι παλιοί Τριγλιανοί τη συζητούσαν πολύ αυτή την πόλη, γιατί εκεί επιδιδαστήκαν πολλοί κατά το διογμό του '22. Κλείνω τα μάτια και τους πρόσωπη στη φαντασία μου, να προσπαθούν να περιούσουν κάτι από το βιος τους, να επιδιώσουν, να σωθούν. Μένε με μικρά παιδιά, γέροι ανήμποροι, και όλοι αυτοί με την αγονία να φτάνουν στο ελληνικό έδαφος για να γλιτώσουν. Σ' αυτή την πόλη σκοτώθηκε και ο πατριώτης μας Αναστ. Σεδνταλής.

Τέλος, ξεκινάμε για τα σύνορα. Περνάμε από πόλεις και χωριά: Σιλήθρια, Κέσανη, Πλάγια (Συνέχεια στην 3η σελίδα)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΜΕΛΗΣ

Του ΘΑΝΑΣΗ ΠΙΣΤΙΚΙΔΗ

Ο Α. Μαμέλης γεννήθηκε στην πολύ κοντινή στην Παλιά Τρίγλια κομπολή, τη Σιγή, το 1876.

Τα εγκύλια μαθήματά του τα έκανε στη Σιγή και στην Κων(ν)πολη. Εσοπούδασε Ιατρική στη Βιέννη, στο Μόναχο, στο Βερολίνο και στην Ιέννα.

Σαν γιατρός, λόγιος και ποιητής, ήταν πολύ γνωστός και συμπαθής, όχι μόνο στη Σιγή, αλλά και στην Τρίγλια και σ' όλη την γύρω περιοχή για την επιστημονική του κατάρτιση, για την μεγάλη του ανθρωπιά και τον βαθύ πατριωτισμό του και απολάμβανε μεγάλης εκτίμησης και αγάπης. Από πολύ νέος μαζί με τις σπουδές του ασχολήθηκε και με την ποίηση.

Έγραφε συνολικά επτά πολυσελίδες ποιητικές συλλογές. Για το ποιητικό του έργο «Σκοποί» το 1928 η Ακαδημία Αθηνών του απένευσε το πρώτο βραβείο ποίησης.

Το πρώτο του βιβλίο το εξέδωσε στην Κων(ν)πολη το 1904 και με τίτλο «Πέραν της ζωής».

Το 1914 ο Απ. Μαμέλης έχασε την όρασή του σε ηλικία μόλις 40 ετών.

Για το ποιητικό έργο του Απ. Μαμέλη ο πρότανης της ποίησης, ο Εθνικός μας ποιητής Κωστής Παλαμάς γράφει στον «Ελεύθερο Λόγο» της 13ης Οκτωβρίου του 1924 μακροσκελέστατη κριτική από την οποία σταχυολογώ αυτά τα ελάχιστα:

«...Ο ποιητής καθώς ξέρουμε, καταδικασμένος από τη μοίρα σε ισόβια νύκτα ζει με τη «Μούσα» που του έγινε μάτια και φως... ΄Γλη, Ίδέα, Ψυχή και Φως στις φιλοσοφικές του υποστάσεις, είναι οι «Μούσες» του ή καλύτερα οι Παλαμάς, όταν διάβασε Μαμέλη.

«Είδα τον κόσμο απ' τ' άπειρο σαν μια τελεία μαύρη». Και πιο κάτω: «Η ποίηση του Μαμέλη είναι βαριά, σοβαρή, τραγική, δυσκολοσκόπητη, που η ψυχολογική της σημασία ενδιαφέρει τον κριτικό

παρατηρητή ίσα με το αισθητικό της νόημα. Έχει πάθος και βάθος, είναι ψυχολογημένη, γνωστική και γραφική...». Και είχε ως τότε διαβάσει ο Παλαμάς μόνο τα τέσσερα βιβλία του Μαμέλη.

Το 1931 στις 26)2, στην κατάμεστη από διανοούμενο κόσμο αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός», ο καθηγητής της απαγγελίας Γιάγκος Αργυρόπουλος και παρουσία πολλών μελών της τότε Κυβερνήσεως, μίλησε για το ποιητικό έργο του Απ. Μαμέλη.

Ανέλυσε παραστατικά το έργο και την ψυχή του ποιητή για το πάθημά του και τον πόνο του, ο οποίος φαίνεται σε πολλά από τα ποιήματά του.

Απάγγειλε στίχους απ' όλα τα βιβλία του και έκλεισε την ωραία ομιλία του λέγοντας: «Αν ο Βιογύλιος έγραψε τα μοναδικά «Γεωργικά» του, τα «Θαλασσιάνα» του Μαμέλη είναι επίσης μοναδικά, διότι κανένας άλλος στον κόσμο δεν περιέγραψε τον κόσμο της θάλασσας με τόσο παροτρυντικότητα».

Η κριτική της ποίησης του Μαμέλη από τον Παλαμά, η ομιλία του Αργυρόπουλου στον Παρνασσό, καθώς και διάφορες άλλες ομιλίες και εκδηλώσεις, που έγιναν προς τιμήν του ποιητή την εποχή εκείνη από αξιολογούς ανθρώπους των γουαμιμάτων, εντυπωσίασαν το κοινό και πολλοί μελέτησαν, ασχολήθηκαν και έγραψαν για το έργο του Απ. Μαμέλη. Ο Μαμέλης, και μετά την απώλεια της όρασής του, εξακολούθησε να ποσφύρει τις ιατρικές του γνώσεις και υπηρεσίες αιτιόσπεδος στους δοκιμασμένους συμπατριώτες του πρόσφυγες.

Απέθανε στην Αθήνα το Γενάρη του 1935.

Σας δίνω ένα ακόμη δείγμα της ωραίας γοασπής του ποιητή:

ΕΛΕΟΣ

Έλεος Θεέ μου, αν στήλωσα, στον ουρανό το μάτι... να δω σαν που ταξίδευαν οι δρομυφόροι σου Άγιοι, τις χαμένες νύχτες που άδειάζαν τις εκκλησιές οι Τούρκοι και τους βωμούς σου ύψωναν σε ξεπαρνευτήρια.

Την πίστη μου άγγιξε θαρρείς ο πολυνύχιος δόγγος, η γύμνια, ο τρόμος, η σφαγή κ' η θείκη ΑΠΟΥΣΙΑ.

(Απ' τους «Σκοπούς»)

ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΑΠ. ΜΑΜΕΛΗ

- 1) «Πέραν της ζωής», έκδ. 1904
- 2) «Απ' τα σκόπη στο φώς», έκδ. 1924.
- 3) «Θαλασσιάνα», έκδ. 1925.
- 4) «Σταμβού», έκδ. 1928.
- 5) «Σκοποί», έκδ. 1928.
- 6) «Πέρα απ' τα ανθρώπινα», έκδ. 1929.
- 7) «Πνοή και τέχνη», έκδ. 1934.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΗΣΕΙΣ

◆ ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

— Ο Ιωάννης Κόκοτας και η γυναίκα του Μαρία απέκτησαν κοριτσάκι.
— Ο Βασίλης Μπαμπαραξής και η γυναίκα του Σοφία απέκτησαν κοριτσάκι.
— Ο Δημήτρης Μαστραλέξης και η γυναίκα του Μαρία απέκτησαν κοριτσάκι.
— Ο Κώστας Χ' Ασημίδης και η γυναίκα του Σοφία απέκτησαν αγοράκι.
— Ο Δημήτρης Ζάχος και η γυναίκα του Παναγιώτα, το γένος Πανελά, απέκτησαν κοριτσάκι.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

◆ ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

— Ο Βασίλης Σαμαράς και η γυναίκα του Αναστασία το γένος Κόκοτα, βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Κων(να).
— Ο Ευστράτιος Παπαδόπουλος και η γυναίκα του Ελένη βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Πέτρο. Ανάδοχος η Δέσπ. Μαυρίδου.
— Ο Αναστάσιος Σαράφης και η γυναίκα του Ευδοξία βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Νικόλαο. Ανάδοχος η Αλεξάνδρα Στεφούδη.
— Ο Σπυρίδων Φερεντίνος και η γυναίκα του Μαρία βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Αλέξανδρο. Ανάδοχος ο Στυλιανός Καραπέτσας.
— Ο Γεώργιος Μαουίνης και η γυναίκα του Αγγελική βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Μαρία - Ελένη. Ανάδοχος η Μαρία Τσίτσινα.
— Ο Δημήτριος Μαργαρίτης και η γυναίκα του Στυλιανή βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Χρυσούλα. Ανάδοχος ο Διονύσιος Παντελεής.
— Ο Χρήστος Αγραφιότης και η γυναίκα του Ασημίνα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Κωνσταντίνο. Ανάδοχος η Αργυρώ Συροπούλη.

◆ ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ

— Ο Φώτης Β. Αρβανιτίδης και η γυναίκα του Χριστίνα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Βασίλη. Ανάδοχος ο Κων(νος) Μπουνάκης.
— Ο Ευάγγελος Μπούρδας και η γυναίκα του Φωτεινή βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Χρήστο. Ανάδοχοι ο Χρήστος και η Άννα Μανώλη.
— Ο Χαρίλαος και η γυναίκα του Βασιλική Κοκκίνη βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Χρήστο. Ανάδοχος η Αγγελική Συντελή.
— Ο Γεώργιος και η γυναίκα του Αρετή Τσίκου βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Αθανάσιο. Ανάδοχος η Ευαγγελία Λυρατζή.
— Ο Χαράλαμπος Πεζούλας και η γυναίκα του Μαρία βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Δημήτρη. Ανάδοχος η Σοφία Γεωργίου.
— Ο Αχιλλέας Καραγιάννης και η γυναίκα του Καλλιόπη

βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Αλεξάνδρα. Ανάδοχος η Ελένη Κωνάκη.
— Ο Εμμανουήλ Αντωνίου και η γυναίκα του Ελένη βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Γαρυφαλλία - Μαρία. Ανάδοχος ο Δημήτρης και η Μαρία Σαββίδη.
— Ο Αλέξανδρος Μπουτζάκης και η γυναίκα του Ευαγγελία βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Δήμητρα. Ανάδοχος το ζεύγος Σεβαστάκη.
— Ο Κύριλλος Παπαδόπουλος και η γυναίκα του Βασιλική βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Τρύφωνα. Ανάδοχος ο Νικόλαος Κалаϊτζής.

— Ο Νικόλαος Κελάδης και η γυναίκα του Νικόλα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Αναστάσιο. Ανάδοχος ο Μιχαήλ Αγγελίδης.
— Ο Ιωάννης Φοίβος και η γυναίκα του Χριστίνα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Μαρία. Ανάδοχος ο Αντώνιος Τόγιας.
— Ο Δημήτρης Γιάννακας και η γυναίκα του Ευαγγελία βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Γιώργο.
— Ο Ιωάννης Δήμας και η γυναίκα του Γεωργία βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ουρανία - Γεωργία. Ανάδοχος ο Κων(νος) Δράζος.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

◆ ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

— Ο Νίκος Κουμπάκης αρραβωνιάστηκε με τη Δήμητρα Χ' Πέτρον.
— Ο Γεώργιος Εμμανουηλίδης αρραβωνιάστηκε με την Αγγέλα Καρασάββα.
— Ο Φίλιππος Κουλούρης αρραβωνιάστηκε με την Ρούλα Σαυαρά.
— Ο Γεώργιος Καρέτσος αρραβωνιάστηκε με την Αικατερίνη Καρπούζα.

ΓΑΜΟΙ

◆ ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

— Ο Νικόλαος Γρηγ. Γέρος και η Ζαχαρούλα Ιωάν. Καραγιάννη παντρεύτηκαν. Κομπάρια η κ. Μάλαμα Χατζοπούλου.
— Ο Αθανάσιος Γεωργίου Μανιάτης και η Σμαραγδή Αλεξ. Μαλγαράλη παντρεύτηκαν. Κομπάρους τους ο κ. Γεώργιος Ατματζίδης.
— Ο Αριστείδης Θεοδ. Χατζηκυριάκος και η Βαλασία Σταύρου Νίτσιου παντρεύτηκαν. Κομπάρια τους η κ. Ελισάβετ Παρέση.

◆ ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ

— Ο Ιωάννης Κ. Λυγίζος και η Δήμητρα Π. Ραφτοπούλου παντρεύτηκαν. Κομπάρια τους η κ. Μυρσώ Ποταπούδης.
— Ο Βελισσάρος Καπασάς και η Ελένη Μ. Παταγεωργίου παντρεύτηκαν.
— Ο Οδυσσεύς Εμμ. Κωβάτος και η Βασιλική Γ. Σκλιά παντρεύτηκαν. Κομπάρια τους η κ. Μαρία Παπαδοπούλου.
— Ο Κων(νος) Β. Παοασκευιάς και η Βασιλική Β. Σπυροπούλου παντρεύτηκαν.

Κουμπάρια τους η κ. Αικατερίνη Γκνωσάτη.
— Ο Αθανάσιος Δ. Κουλουριώτης και η Χρυσάνθη Διονυσίου Μπρη παντρεύτηκαν. Κομπάρους τους ο κ. Σπύρος Παπαγιαννόπουλος.
— Ο Χρήστος Γιωργόρας και η Βασιλική Ιωάν. Καπράλου παντρεύτηκαν.

◆ ΣΤΗ ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Ο Απόστολος Χρυσαιφίδης του Λαζάρου παντρεύτηκε στις 22 Ιουλίου '88 στη Βραζιλία την Μαρία Λουίζα.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

◆ ΠΗΡΑΝ ΤΟ ΠΤΥΧΙΟ:

— Αντωνία Μακούνη Βρεφονηπιοκόμου.
— Παναγ. Κοντού Διοικήσσης Επιχειρήσεων ΤΕΙ Σερρών.
— Αικατερίνη Β. Μαλακόζη Λογιστικής ΤΕΙ Κοζάνης.
— Φαίδρα Ατζέμη Μαθηματικών Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
— Θεοδώρα Γλαράκη, το γένος Σωτήρη Σγουρή Φιλολογίας Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

— Δημήτρης Μαστραλέξης του Χρήστου Φυσικού Πανεπιστημίου Θεσ(α)νίκης.
— Αθηνά Καραμάτου, το γένος Κοτζάστρατη, Λασκάλας από την Ακαδημία Φλώρινας.

◆ ΕΙΣΗΧΘΗΣΑΝ:

— Ο Κωνσταντίνος Βαυβακάς και η αδελφή του Κατερίνα του Βασιλείου Βαμβακά στον κλάδο της Γεωπονίας του Ιταλικού Πανεπιστημίου Μπολονίας.
— Ο Απόστολος Νάνος, το γένος Χρυσαιφίδη, στη Φυσική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσ(α)νίκης.

ΘΑΝΑΤΟΙ

◆ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

— Η Αφρούλα Πιστικίδη.

◆ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

— Η Σωτηρία Χριστοφορίδου.
— Ο Ζαχαρίας Βουδούρης.

◆ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

— Η Καλλιόπη Καρρά.

◆ ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

— Η Αναστασία Κηροπούλου ετών 79.
— Ο Σωτήρης Γκογκάλης ετών 41.
— Η Βασιλική Ατματζίδου ετών 80.
— Ο Δημήτρης Πετράνης ετών 92.
— Ο Χαράλαμπος Λάμπου ή Τσακίρης ετών 68.

◆ ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ

— Ο Αναστάσιος Αραπκλής.
— Ο Χρήστος Καρύκας.
— Η Μαριέττα Μεντζιτάκη.
— Η Καλλιόπη Θ. Ραφτοπούλου.
— Η Σοφία Ευθυμιάδη.
— Η Ελισάβετ Αναστασιάδη.
— Ο Ιωάννης Ζουγανέλης.
— Η Ασημίνα Κουτράκη.
— Ο Απόστολος Βιάδης.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Στις 2 Οκτωβρίου 1988 συμπληρώθηκαν 3 χρόνια από τον άδικο θάνατο της Κατίνας Παπαδοπούλου, Μαμής στην Τρίγλια επί 25 χρόνια. Το παράρτημα του Συλλόγου Τριγλιανών, τιμώντας την εργασία που πρόσφερε η Κατίνα όλο αυτά τα χρόνια στους κατοίκους της κομποπόλεως, τέλεσε τρισάγιον στον τάφο της παρουσία μελών του διοικητικού συμβουλίου, πολλών φίλων και κατοίκων της Ν. Τριγλίας και διέθεσε 20.000 δρχ. στην Κοινότητα Ν. Τριγλίας για την αγορά φωτιστικών στο καινούργιο Αγροτικό Ιατρείο της Κομποπόλης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών Θεσσαλονίκης μετά των Συμβουλίων των Παραρτημάτων της Νέας Τρίγλιας και της Ραφήνας, του προέδρου της κοινότητας Νέας Τρίγλιας και του Συμβουλίου του Πολιτιστικού Συλλόγου Νέας Τρίγλιας, ευχαριστούν θερμότατα τους παρακάτω συμπατριώτες και συμπατριώτισσες και τους φίλους τους για τη χρηματική προσφορά προς το Σύλλογο των Απανταχού Τριγλιανών - στα «Τριγλιανά Νέα» - στο κοινοτικό ιατρείο και την φιλαρμονική μουσική Νέας Τρίγλιας, ως και στον Πολιτιστικό Σύλλογο Νέας Τρίγλιας.

Ο Σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών και το Παράρτημα Νέας Τρίγλιας ευχαριστεί όλους όσους πρόσφεραν χρηματικά ποσά και όσους εβοήθησαν για τα κόλλυβα και τις ντίπλες για το Μνημόσυνο του Χρυσοστόμου Σιμόννης:

— Την κ. Αθανασίου Ανθούλα για προσφορά 10.000 δρχ.
— Τον κ. Θεοφάνη Μητσου για προσφορά 2.000 δρχ. στο Παράρτημα Ν. Τριγλίας εις μνήμη του κουμπάρου του Χαράλαμπος Λάμπου.
— Την κ. Ελευθερία Γιαρνήνη για προσφορά 5.000 δρχ. εις μνήμη του συζύγου της Χριστόδουλου στο παράρτημα του Συλλόγου Ραφήνας.
— Την κ. Μαργαρίτα Γκιγάδη για προσφορά 5.000 δρχ. στο Σύλλογο εις μνήμη του συζύγου της Σπύρου.
— Την κ. Ηρώ Τσάκωνα για προσφορά 5.000 δρχ. στο Σύλλογο εις μνήμη των γονέων της.
— Τον κ. Αθανάσιο Πιστικίδη για χορηγιακή προσφορά στο Σύλλογο.
— Τον κ. Ευστράτιο Στούλη για προσφορά 10.000 δρχ. για το Ιατρείο Ν. Τριγλίας στη μνήμη του πατέρα του Χρυσού Βαμβακά.
— Την κ. Φωτεινή Βουδούρη για προσφορά 4.139 δρχ. στο Σύλλογο των απανταχού Τριγλιανών.
— Την κ. Μαίση Γιούκου για προσφορά 4.139 δρχ. στο Σύλλογο.
— Την κ. Μαίση Κασσά για προσφορά 36.700 δρχ.

στο Σύλλογο στη μνήμη του συζύγου της Αλεξάνδρου.

— Η δίδα Αλίη Αθανού προσέφερε 12.000 δρχ. στο Σύλλογο Τριγλιανών Θεσσαλονίκης στη μνήμη του πατέρα της Αριστείδη.

— Τον κ. Πιστικίδη Αθανάσιο για προσφορά 5.000 δρχ. στο Παράρτημα του Συλλόγου στη μνήμη Χαράλαμπος Σαλιμάνη.

— Την κ. Ανθούλα Αθανασίου για προσφορά 5.000 δρχ. στο Παράρτημα του Συλλόγου.

— Την κ. Κατίνα Σαροή για προσφορά 2.000 δρχ. στη μνήμη Αριστείδη Αθανού.

— Την κ. Μαρία Τσεμετζή για προσφορά 10.000 δρχ. στο Σύλλογο Τριγλιανών στη μνήμη του συζύγου της Χριστόφορου.

— Τον κ. Ηρακλή Α. Δουμάνη για προσφορά 10.000 δρχ. στη μνήμη του πεθερού του, στο Παράρτημα Ν. Τριγλίας.

— Την κ. Καίτη Αυτελά Καβουνίδη για προσφορά 20.000 δρχ. στη μνήμη των γονέων της για την αγοσά γραφείου Συλλόγου Τριγλίας.

— Την κ. Σοφία Αθανού για προσφορά στο Σύλλογο Τριγλιανών 10.000 δρχ. στη μνήμη του συζύγου της Αριστείδη.

— Την κ. Ελευθερία Γιατζιτζόγλου από τη Ν. Τρίγλια για προσφορά 5.000 δρχ. στο Σύλλογο των απανταχού Τριγλιανών Θεσσαλονίκης στη μνήμη Αριστείδη Αθανού.

— Ο Ποιέδοος της Κοινότητας Ν. Τριγλίας ευχαριστεί θερμά:

— Την κ. Ασημού Βαυβακά για την προσφορά της στο Κοινοτικό Ιατρείο του ποσού των 10.000 δρχ. στη μνήμη του συζύγου της.

— Τον κ. Στούλη Ευστράτιο για την προσφορά του ποσού των 10.000 δρχ. στο Κοινοτικό Ιατρείο στη μνήμη του πεθερού του.

— Τους κ.κ. Βασίλειο Βαυβακά, Ευάγγελο Βαυβακά και Στέφανο Τσαμπούνα για την προσφορά τους στον Παιδικό Σταθμό αφού ανέλαβαν την κατασκευή από μίας εσωτερικής πόρτας.

Επίσης θα θέλαμε να τονίσουμε ότι οι εορασίες για την αποπεράτωση του οικηματος του Παιδικού Σταθμού διοργανώνονται προς το τέλος και ζητάμε την άμεση οικονομική συμπαράσταση όλων σας.

Η εορασία της Φιλολόγου Θεοδώρας Γλαράκη με τίτλο «Η ΕΡΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ», αναβάλλεται για το επόμενο φύλλο, λόγω πληθώρας ύλης.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΡΑΦΗΝΑΣ

(Συνέχεια από την 2η σελίδα) και, τέλος, φτάνουμε στα σινορα, όπου έγινε ο προβλεπόμενος έλεγχος και το μεσημέρι φτάνουμε στην Αλεξανδρούπολη για το μεσημεριανό φαγητό της ημέρας.

Αφού φάγαμε όλοι, ξεκινάμε με προορισμό την Καβάλα για καφέ και στη συνέχεια για τη Νέα Τρίγλια, όπου και θα διανυκτερεύαμε κατά το πρόγραμμα.

Φτάσαμε κατά τις 8.30 το βράδυ. Καθήσαμε και φάγαμε βραδινό στον Σαλιάρη και στη συνέχεια για το ξενοδοχείο, στην παραλία του Διονυσίου.

Το πρωί της Τρίτης ξεκινήσαμε για τη Ραφήνα. Πρώτα κατεβήκαμε στο χωριό της Ν. Τριγλίας, για να δούμε συγγενείς και φίλους. Εκεί μας περιμενε μια ευχάριστη έκπληξη: όταν επισκεφτήκαμε το μουσείο της Ν. Τριγλίας, που δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία του Συμβουλίου του Συλλόγου Τριγλιανών Νέας Τριγλίας. Μας μετέφερε σε καλούς παλιούς, αλλά και ξεπερασμένους.

Είδαμε αντικείμενα και κατασκευές, αλλά και χειροτεχνήματα παλιών αξίων νοικοκυράδων της παλιάς και νέας Τριγλίας. Αλλά μας συγκίνησε πάρα πολύ αυτό τους το δημιουργήμα, ιδίως με φωτογραφίες γνωστών Τριγλιανών.

Τέλος, ξεκινάμε για τη Ραφήνα με το τραγοδι «Τρίγλια, πα

τιόδα μας γλυκά», που είναι γραμμένο σε κασέτα που το τραγουδάει ο Μάκης ο Λαδόπουλος.

Μαζί μας βρίσκονταν ο πρόεδρος του συλλόγου Διογένης Παλατζής, ο γραμματέας Γιώργος Τσορόπουλος και το μέλος Γιώργος Αντωνιάδης, οι οποίοι σε όλη τη διαδρομή προσπάθησαν η εκδρομή να έχει επιτυχία.

Ευχαριστούμε το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Τριγλιανών Ραφήνας, που με τις ωραίες εκδηλώσεις και εκδρομές που μας διοργανώνει, συντελεί τα μέγιστα στη σύσφιξη των σχέσεων Τριγλιανών και φίλων.

Τέλος, ευχαριστούμε τον κύριο Ηλία Δημογιαννίδη, που ευχαρίστησε εκ μέρους των εκδρομέων τον αντιπρόσωπο του γρα-

φείου για το κέρασμα και την καλή διοργάνωση της εκδρομής στην Πόλη. Τέλος, ευχαριστούμε το γραφείο Παλλήνη Τουριστική, που ήταν άφογος ως προς την οδήγηση και υπομονή και καρτερικότητα που έδειξε καθ' όλη τη διαδρομή ανεχόμενος όλες μας τις ιδιοτροπίες και αταξίες. Είναι πράγματι, ένα από τα καλύτερα Γραφεία Τουρισμού της περιοχής μας.

Όποιος θέλει αυτή την κασέτα, μπορεί να την αποκτήσει τηλεφωνώντας στο 25.697.

Κατά τις 7.30 το βράδυ φτάσαμε στη Ραφήνα. Εύχομαι και στο μέλλον να κάνουμε με υγεία και άλλες παρόμοιες εκδρομές.

ΜΑΚΗΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οικονομικοί ενισχυτές

Αχιλλέας Σαλιμάνης
Μαρίκα Παλαμαρά
Αντώνης Τρουπτσής
Κατίνα Σαροή
Μαργαρίτα Γκιγάδη
Ηρώ Τσάκωνα
Σταύρος Μαθιάς
Ευστράτιος Στούλης
Αθανάσιος Πιστικίδης
Λάζαρος Μισσοκίλης
Δημήτριος Νικολαϊδης
Ιορδάνης Στεργίου
Ηρακλής Α. Δουμάνης

Άρτεμης Αντωνάτου
Πόπη Λίβα
Χρυσόστομος Γρηγοριάδης
Φωτεινή Βουδούρη
Μαρία Γιούκου
Αλίη Αθανού
Ανθούλα Αθανασίου
Αντώνης Πούλιας
Γεώργιος Ηλιάδης
Μαρία Τσεμετζή
Αικατερίνη Αυτελά
Μαρία Παπαδοπούλου

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)
Δράμας, καταφεύγει στη γενέτειρά του Τρίγλια και καταπιάνεται με έργα δημιουργικά, όπου σε λίγο καιρό αλλάζουν την όψη της γενέτειράς του.

Επιστρέφει το 1908 πάλι στη Δράμα, αλλά ξαναεξορίζεται από τους Τούρκους το 1909, ώσπου το 1910 η Ιερά Σύνοδος τον εκλέγει μητροπολίτη Σμύρνης.

Ο κόσμος, οι πρόκριτοι, μικροί και μεγάλοι, άνδρες και γυναίκες, τον υποδέχονται με ενθουσιασμό. Η φήμη του είχε προηγηθεί. Ήλθε ο εθνάρχης. Ο ηρωικός αγωνιστής της Δράμας είναι τώρα μητροπολίτης Σμύρνης.

Ζητά από όλους να τον βοηθήσουν, για να δημιουργήσει μια καλύτερη χριστιανική κοινωνία, μια πιο σωστή παιδεία. Και όπως στη Δράμα, έτσι και στη Σμύρνη, αρχίζει να υλοποιεί τους οραματισμούς του για ένα καλύτερο αύριο, για μια Εκκλησία πιο κοντά στο ποιμνίό της.

Κτίζει καινούργιο μέγαρο για τα γραφεία της μητρόπολης, αναδιοργανώνει την εκπαίδευση στα κοινοτικά σχολεία, αναλαμβάνει κάτω από την προστασία του τους γυμναστικούς συλλόγους, ενδιαφέρεται για την πνευματική κίνηση και την προωθεί όσο μπορεί.

Οι νίκες του ελληνικού στρατού στην Ήπειρο και Μακεδονία στον Βαλκανικό πόλεμο, γεμίζουν με χαρά την ψυχή του δεσπότη και αναπληρώνουν τις ελπίδες των ρανιάδων της Μικράς Ασίας.

Παράλληλα, οι Νεότουρκοι ξυπνούν. Το νεοτουρκικό κομμάτι αρχίζει μια χωρίς προηγούμενο δίωξη των χριστιανών. Ο δεσπότης αντιδρά στις ενέργειές τους, όπου η κατάσταση χειροτέρευσε μετά την κήρυξη του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Ο Τούρκος διοικητής Σιούννης Ρανιή βέης ζητά να απομακρυνθεί ο δεσπότης. Τον κατηγορεί για προκλητικές ενέργειες ενάντια στο τουρκικό κράτος. Το 1914 απομακρύνεται βίαια από την έδρα του και αποστέλλεται με τρένο στην Πόλη.

Στην περίοδο αυτή, της τριτοετίας εξορίας του, ασπασθήκε με συγγραφή βιβλίων, στα οποία απονύμνιτε τις βιαστικές των Τούρκων.

Και πηλάνει η ναυπηγική ημερίδα του τέλους του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Το Σεπτέμβριο του 1918, ο Χρυσόστομος ξαναγαλλίζει στη Σμύρνη, όπου το 1919 υποδέχεται τον ελληνικό στρατό στην αποδιάθεση ελευθερωτή. Από τον άμβωνα κηρύσσει τη λήθη, την

αγάπη, την ανεξιθρησκεία. Αλλά, δυστυχώς! Ήταν γραφτό στο δεσπότη να μη χαρεί για πολύ διάστημα την απελευθέρωση.

Ο Κεμάλ πασάς δεν υποκύπτει στο σουλτάνο του. Και ούτε δέχεται τις συνθήκες που επέβαλαν στους νικημένους οι νικητές σύμμαχοι. Επαναστατεί. Δημιουργεί αντάρτικο και στη συνέχεια τακτικό στρατό. Και φθάσαμε στη μεγάλη καταστροφή. Ο Χρυσόστομος βλέπει το κακό που έρχεται, αλλά διατηρεί την ελπίδα ότι κάτι θα συμβεί για να σωθεί η κατάσταση.

Δημιουργεί τη Μικρασιατική Άμυνα, γράφει προσωπικά γράμματα στους Μεγάλους της γης. Όλοι κωφεύουν. Ο τουρκικός στρατός έχει φθάσει πολύ κοντά στη Σμύρνη. Απελπισμένοι και με δάκρυα στα μάτια, γονατιστός ζητά τη βοήθεια του Θεού.

Κάποιος δημογέροντας που τον είδε να κλαίει, τον ρώτησε δειλά:

— Κλαίτε, δέσποτά μου, εσείς;

Ο Χρυσόστομος συγκινημένος του απαντά:

— Κλαίω όχι για την τύχη μου, που έχω προεξοφλήσει, αλλά για τα σθραμένα όνειρα, για τα συντρίμια της πατρίδας μου, για το χαμένο όνειρο της Μεγάλης Ελλάδας.

Η Σμύρνη γέμισε από πρόσφυγες. Δημόσια αρχή δεν υπάρχει, ούτε στρατιωτική. Ο κυβερνήτης του πλοίου «Λήμνος» ζητά από το δεσπότη να επιβιβασθεί σ' αυτό, για να σωθεί τουλάχιστον αυτός. Αλλά εκείνος αρνείται.

— Θα μείνω κοντά στο ποιμνίό μου, να μοιραστώ την τύχη του. Ξέρω τι με περιμένει.

Και έμεινε.

Στις 26 Αυγούστου φεύγουν τα πολεμικά μας από τη Σμύρνη. Ο Χρυσόστομος μένει μόνος μέσα στο χάος. Ποιμένας και εθνάρχης, πατέρας και παρηγοριά στους απελπισμένους. Τρέχει παντού για βοήθεια. Στα προξενεία: αγγλικό, γαλλικό, Ηνωμένων Πολιτειών. Όλοι εκφράζουν τη λύπη τους.

Προσεύχεται ταπεινά στο Θεό. Στους θόλους της Αγίας Φωτεινής αντηχούν οι προσευχές του για τελευταία φορά. Τελειώνει τη θεία λειτουργία και επιστρέφει στη μητρόπολη. Μοιράζει φαγητό στα παιδιά και περιμένει.

Η μέρα του τραγικού τέλους ξημερώνει. Πλησιάζει η στιγμή που θα γίνει πραγματικότητα η υπόσχεση που έδωσε στον πατριάρχη κατά τη χειροτονία του:

«Και η μίτρα, την οποίαν αι άγια χείρες σου εναπέθεσαν επί της κεφαλής μου, εάν πέρωται ποτέ να απολέση την λαμπιδόνα των λίθων της, θα μεταβληθή εις ακάνθινον στέφανον μάρτυρος ιεράρχου».

Λόγια προφητικά.

Λίγο πριν το μεσημέρι του Σαββάτου, μπαίνουν οι πρώτοι άτακτοι. Τον καλεί ο Νουρεντίν πασάς, ο οποίος είχε με το δεσπότη παλιά αντιδικία. Δεν τον καταδικάζει απλά σε θάνατο, αλλά σε μαρτυρικό θάνατο. Τον παραδίδει στο τουρκικό πλήθος, που τον έσυρε στους τουρκομαχαλάδες και τον υπέβαλε σε απάνθρωπα μαρτύρια.

Τάφος που να σκεπάζει τα ιερά του κόκαλα δεν υπάρχει. Άταφος και χωρίς τον τελευταίο χαιρετισμό συγγενών και φίλων, έφυγε σε άλλους κόσμούς καλύτερους.

Όλη η Ελλάδα όμως τον έκλαψε. Η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν τον ανακήρυξε άγιο. Στις ψυχές μας όμως παραμένει ο άγιος των χαμένων πατριδών, ο άγιος εθνομάρτυρας Σμύρνης Χρυσόστομος.

Θα μου επιτρέψτε μόνο δύο λεπτά να πω δυο λόγια για τον Φίλιππο Καβουνίδα, ένα άλλο αξιο τέκνο της Τρίγλιας και σωτήρα των Τριγλιανών.

Εκείνες τις δύσκολες ημέρες, όταν πλέον όλα είχαν χαθεί, όταν έφτανε ο τουρκικός στρατός έξω από την Τρίγλια, τότε η Δημογεροντία έστειλε ειδοποίηση στον εφοπλιστή Φίλιππο Καβουνίδα, στην Πόλη, για το κακό που περίμενε τους Τριγλιανούς. Αυτός, χωρίς να χάσει χρόνο, έστειλε τα δύο πλοία που είχε στη διάθεσή του: το «Τρίγλια» και «Ελλησποντος». Ναύλωσε το «Τζένεραλ Γκόρντον» και

το «Χελιδόν» και, στην απελοπίσια του επάνω, ζήτησε και πήρε άδεια για το άλλο του πλοίο, το «Βυθινία», που ήταν μ' ένα καζάνι και υπό επίσκεψη, ανέβηκε ο ίδιος επάνω, παρόλο τον κίνδυνο που διέτρεχε από τους Τούρκους, διότι ήταν δυο φορές καταδικασμένος σε θάνατο, και κατόπιν και γλίτωσε όλους τους Τριγλιανούς, μεταφέροντάς τους στη Ραιδεστό και πρόσφυγες για πολλοστή φορά στις τελικές τους κατοικίες.

Αυτή ήταν η μεγαλύτερη προσφορά του σωτήρα μας Φίλιππου Καβουνίδα. Δεν ήταν όμως μόνο αυτή.

Στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν οι Τριγλιανοί είχαν εξοριστεί στο εσωτερικό της Μικράς Ασίας και επιστρέφανε το 1918 νησιώκοι και γυμνοί, ο Φίλιππος Καβουνίδης, μαζί με άλλους εύπορους πατριώτες του εξωτερικού, όπως ο Ιωάννης Σάπαρης, έστειλαν σημαντικές ποσότητες αλεύρων, μάλλινων υφασμάτων και τζαμιών προς ανακούφιση των ταλαιπωρημένων.

Γι' αυτό και ο Σύλλογος Τριγλιανών, θέλοντας να τιμήσει τα αξιο τέκνα της Τρίγλιας, με ενέργειες του έστησε τις προτομές τους στην πλατεία της Νέας Τρίγλιας: του εθνομάρτυρα Χρυσόστομου Σμύρνης και του σωτήρα των Τριγλιανών Φίλιππου Καβουνίδα, γαμπρό από αδελφή του Χρυσόστομου, και κάθε χρόνο τελούμε αυτά τα μνημόσυνα ως ελάχιστο φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης, όπως και όλων των πεσόντων στη Μικρασιατική καταστροφή, καθώς και των κητόρων της Νέας μας πατρίδας, της Νέας Τρίγλιας.

Αιώνια τους η μνήμη!
Σας ευχαριστώ.
ΚΑΛΠΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Πρόεδρος Παρ/τος Ν. Τρίγλιας

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ & ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)
εργάστες της αγωγής του παιδιού, οι οποίοι οφείλουν να σκεφτόνται, να σχεδιάζουν και να καταπιάνονται από κοινού με την αντιμετώπιση των διαφόρων προβλημάτων.

Τότε όμως δημιουργείται χάσμα ανάμεσα σε δασκάλους και γονείς, χάσμα που εξαφανίζει τα αισθήματα αμοιβαίου της και αρχίζει να σθηνει τη συναίσθηση των κοινών καθηκόντων τους προς το παιδί. Τότε το σπίτι ποτίζει με πίκρες τους δασκάλους, πολλές φορές δεν τρέφει εκτίμηση προς το σχολείο ή και νιώθει απαρésκεια γι' αυτό. Σε τέτοιες περιπτώσεις, ο παιδαγωγός (δάσκαλος ή καθηγητής) βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση. Βρίσκεται σε αμηχανία. Νιώθει την ανάγκη να βοηθήσει το παιδί ή τον

έφηβο στην ανάπτυξή του, αφού συνεννοηθεί με τους γονείς του, όμως — τι κακό! — βρίσκει όλες τις πόρτες κλειστές.

Προσπαθεί όμως ο παιδαγωγός, επειδή είναι ευσυνείδητος, να παραμερίσει τα εμπόδια, που βρίσκονται στο δρόμο του. Όταν η άποψη αυτή επικρατήσει και εφαρμοσθεί με συνέπεια, όλα στο σχολείο γίνονται κατά έναν τρόπο απόλυτα φυσικό. Οι σχολικές αίθουσες έχουν πάντοτε ανοικτές τις πόρτες τους για τους γονείς. Οι γονείς είναι πάντοτε συνεργάτες του σχολείου, όπου μπορούν να του δώσουν τη συνδρομή τους: Στη διδασκαλία και στη γιορτή, στα εργαστήρια και στον κήπο, στις εκδρομές και στα μορφωτικά ταξίδια.

Θα συνεχίσουμε.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟ

Ο πρόεδρος και τα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου της Νέας Τρίγλιας, εύχονται σε όλους τους απανταχού Τριγλιανούς εσωτερικού και εξωτερικού «Καλή Χρονιά».

Ο εορτασμός της 28ης Οκτωβρίου

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)
2) 2ο Δημοτικό σχολείο Ραφήνας 9.30—10.30.

3) Τεχνικό Λύκειο Ραφήνας 10.30—11.30.

4) Γυμνάσιο - Λύκειο Ραφήνας 17.00—19.00.

Τις γιορταστικές αυτές εκδηλώσεις των σχολείων τιμήσαν με την παρουσία τους ο αιδεσιμότατος πατέρας Αθανάσιος, ο αντιπρόεδρος της Κοινότητας κ. Κεχαγιόγλου Ανδρέας και εκπρόσωποι των άλλων αρχών, υπηρεσιών, φορέων, συλλόγων, σωματείων, οργανώσεων καθώς και πλήθος κόσμου της Ραφήνας.

Οι μαθητές του Γυμνασίου Λυκείου Ραφήνας ανέβασαν το έργο του Δ)νή του σχολείου τους κ. Αναστασιάδη Παναγιώτη «Ταξίδι μακρινό» φιλόλογου καθηγητή και γνωστού για την καλλιτεχνική ευαισθησία και δημιουργία στους δρόμους της Τέχνης.

Την όμορφη χορωδία του Γυμνασίου - Λυκείου Ραφήνας διηύθυνε ο ακουράστος εργάτης της μουσικής τέχνης καθηγητής μουσικής κ. Κιοσόγλου Βασίλειος, ο οποίος μάλιστα εξεφώνησε και τον πανηγυρικό της ημέρας — ανήμερα της 28ης Οκτώβρη — μέσα στην εκκλησία.

Μετά την κατάθεση των στεφανιών, έπειτα από την δοξολογία και τον πανηγυρικό της ημέρας στο Μνημείο των πεσόντων, το κάλεσμα των απόντων Ραφηνιωτών που ήταν:

1) Δημητράκος Ευστάθιος, λοχίας (έπεσε στις 24 Δεκεμβρη 1940 στο ύψωμα Κλεισούρα).

2) Αραπάκης Αγγελής, στρατιώτης (έπεσε τον Φλεβάρη 1941 στο ύψωμα Κλεισούρα).

3) Μπαμπακάς Νικόλαος, στρατιώτης (έπεσε το Φλεβάρη 1941).

4) Μπογιατζής Ιωάννης, αντιστασιακός (έπεσε κατά την Εθνική Αντίσταση).

5) Βιτουρούλης Δημήτριος, αντιστασιακός (έπεσε κατά την Εθνική Αντίσταση).

6) Βαφειάδης Ενώγγελος, αντιστασιακός (έπεσε κατά

την Εθνική Αντίσταση.

7) Γερογιάννης Σταμάτιος, αντιστασιακός (έπεσε κατά την Εθνική Αντίσταση).

8) Μπαρδαμάς Νικόλαος, αντιστασιακός (έπεσε κατά την Εθνική Αντίσταση) και την απόδοση τιμών με ενός λεπτού σιγή στους πεσόντες και την ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου παρατάχθηκαν τα σχολεία κατά μήκος της κεντρικής λεωφόρου της Ραφήνας με αφετηρία το Πεύκο για την παρέλαση.

Με φανερό κατάπληξη και συγκίνηση για πρώτη φορά καμαρώσαμε τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης που κρατώντας περήφανα τη σημαία παρήλασαν πρώτοι. Ακολούθησαν τα σχολεία, ενώ η ψυχή μας δονούνταν από μόρια συναισθήματα θλίποντας να περνούν από μπροστά μας τα νεκρά της Ραφήνας, το στολίδι της Φυλής, ενώ σ' αντιμά μας έφταναν οι απόηχοι της υπόσχεσης των νέων της Αρχαίας Ελλάδας: «άμες δε γ' εσομέθα πολλώ κάρρονες» και μας έδιναν την υπόσχεση για ένα κόσμο χωρίς πολέμους και αιματοχυσίες, χωρίς εμφύλιους σπαραγμούς.

Σ' όλους εκείνους που δούλεψαν για την πραγματοποίηση και επιτυχία των γιορταστικών εκδηλώσεων της εθνικής μας επετείου της 28ης Οκτώβρη και ιδιαίτερα στους μαθητές, δασκάλους και καθηγητές αξίζουν πολλά συγχαρητήρια.

Επίσης αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στους τοπικούς φορείς, όπως Αστυνομία κι άλλες αρχές του τόπου, στους συλλόγους και σωματεία για την βοήθεια και συμβολή τους στην καλύτερη πραγματοποίηση των εκδηλώσεων και ιδιαίτερα στην Κοινότητα της Ραφήνας που είχε και την γενική ευθύνη του προγραμματισμού και συντονισμού του γιορτασμού της Εθνικής Επετείου της 28ης του Οκτώβρη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΝΕΣΤΟΡΑ
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Διευθυντής 1ου Δημ. Σχολείου Ραφήνας

ΕΙΣΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ο Σύλλογος δέχεται χρηματική προσφορά για την αγορά του Γραφείου του Κομνηνών 21. Οι λόγοι που μας οδήγησαν στην απόφαση αυτή, είναι η μεγάλη αύξηση του ενοικίου, καθώς και η ανάγκη απόκτησης μόνιμου στέγης.

Συμπatriώτες του εξωτερικού

Ο Σύλλογος Τριγλιανών αποφάσισε να προχωρήσει στην διοργάνωση Παντρίγλιανού Παγκόσμιου Συνεδρίου το Φθινόπωρο του 1990 στη Θεσσαλονίκη ή την Νέα Τρίγλια.

Περιμένουμε γράμματά σας με υποδείξεις, γνώμες, σκέψεις. Γράψτε μας τι πιστεύετε ότι πρέπει να γίνει κι αν θα μπορούσατε να συμμετέχετε κι εσείς. Οποιαδήποτε παρατήρηση θα μας είναι χρήσιμη και θα συμβάλλει στην επιτυχία του συνεδρίου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Συμπatriώτες Τριγλιανοί,

Αποστείλατε τη συνδρομή σας προς ενίσχυση του Συλλόγου μας, αυτοπροσώπως ή ταχυδρομικώς στο Γραφείο του Συλλόγου Κομνηνών 21 (α' όροφος αριθ. γραφείου 6, τηλ. 236.206, Τ.Τ. 546 24) καθημερινώς εκτός Σαββάτου, Κυριακής και εορτών από 10—12 π.μ.